

Základní škola Praha - Kbely

Scénář k audioreportáži o Karlu Vágnerovi

Vzpomínky pamětníka nahrány: 11. 3. 2025

Střih a zpracování materiálu: 14. 4. 2025

Autorský tým: Karina Brostivska, Kateřina Chrubasíková, Tereza Švecová, Viktorie Vytisková

Pedagogická podpora: Mgr. Tereza Kučerová

Použitý hudební podkres: Je tu doba dešťů (Karel Vágner, Lubomír Brabec)

Scénář:

Kát'a: Je 25. března roku 1945. Nad Kbely právě prolétají bombardéry amerického letectva připravené srovnat obec se zemí. Maminka malého Karla ho ve snaze ochránit před hrozícím nebezpečím rychle schová do sklepa plného polic s domácími zavaženinami.

23:04 – 23:09 II 23:11 -23:20 II 23:27 – 23:29

„Když bylo ohlášeno bombardování, tak mě do tý díry šoupla, dala na mě tátův leteckej koženej kabát .. a vopřela se o to:.”

23:52 – 23:58

„Tou škvírou jsem viděl, že normálně padalo stříbro z nebe,”

Terka: V té době byly Karlu Vágnerovi pouhé tři roky. Byl to zážitek, na který dodnes Vzpomíná a navždy utkví v jeho paměti.

Karin: Oba rodiče o něj jako o nejmladšího syna měli velký strach. Proto ho otec brzy poté vzal do Bratronic za příbuznými, aby ho před hrozbou ukryl.

25:24 – 25:29

„...mě táta táhl na zádech pěšky až do té vesnice, která se jmenovala

Bratronic.” **Viki:** Tam zůstal po zbytek bombardování. Nebezpečí ale úplně

neutekl. 33:40 – 33:49 II 33:53 - 33:58 II 34:01 – 34:20 II 34:31 – 34:36

„Lidi začali vybíhat na tu návěs a to letadlo se otočilo (...) viděli jsme tu kabinu. To si pamatuju jako dneska ... Lidi mávali a já jsem viděl, ten pilot se takhle otočil a byly vidět tam

jenom bílý zuby, protože to byl černoš. Tam už jsem tušil, že vyhrájeme.”

Terka: Po válce se opět vrátil do Kbel, kde strávil zbytek svého mládí. Chodil sem i na základní školu. Vzpomínka ze školních lavic má nepočítaně. Často se dostával do konfliktů se svými učiteli.

41:20 – 41:23 || 41:52 – 42:17

„My jsme stříleli těma verzatelkama kroupy ... Já jsem to jednou fouknul a trefil jsem mu komunistický odznak, ale to bych přece nikdy nedokázal, to normálně cinklo a von na mě začal řvát, že jsem agent imperialistický rozvědky”

Viki: Toto byl jen malý úryvek z mládí Karla Vágnera, kterého dnes všichni znají jako významného hudebníka.

Karin: Během svého života poznal mnoho míst, Kbely si ale našly nesmazatelné místo v jeho srdci.